

ກູ້ກະທຽວ
ຈົບັດທີ ໨້າ (ພ.ສ. ໨້າ)
ອອກຕາມຄວາມໃນປະມວລຮັບກູ້ກະທຽວ
ວ່າດ້ວຍການຈໍານ່າຍຫົ່ວ່າມີຫຼັກຫື

ອາສີຍອໍານາຈາດາມຄວາມໃນມາດຮາ ແຫ່ງປະມວລຮັບກູ້ກະທຽວ ຜົ່າກຳໄປເພີ່ມເຕີມໂດຍພຣະຣາຊບັນຫຼຸດ
 ແກ້ໄປເພີ່ມເຕີມປະມວລຮັບກູ້ກະທຽວ (ຈົບັດທີ ໨້າ) ພ.ສ. ໨້າ ແລະ ມາດຮາ ໬ໆ ທີ (ຂ) ແຫ່ງປະມວລ
 ຮັບກູ້ກະທຽວ ຜົ່າກຳໄປເພີ່ມເຕີມໂດຍພຣະຣາຊບັນຫຼຸດ ແກ້ໄປເພີ່ມເຕີມປະມວລຮັບກູ້ກະທຽວ (ຈົບັດທີ ໨້າ) ພ.ສ. ໨້າ ແລະ
 ຮັບກູ້ກະທຽວ ວ່າວ່າການກະທຽວການຄັ້ງອອກກູ້ກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ໜ້າ ១ ໄທ້ກາລີກຄວາມໃນໜ້າ ໨້າ ແຫ່ງກູ້ກະທຽວ ຈົບັດທີ ໨້າ (ພ.ສ. ໨້າ) ອອກຕາມ
 ຄວາມໃນປະມວລຮັບກູ້ກະທຽວ ວ່າດ້ວຍການຈໍານ່າຍຫົ່ວ່າມີຫຼັກຫື ຜົ່າກຳໄປເພີ່ມເຕີມໂດຍກູ້ກະທຽວ
 ຈົບັດທີ ໨້າ (ພ.ສ. ໨້າ) ອອກຕາມຄວາມໃນປະມວລຮັບກູ້ກະທຽວ ວ່າດ້ວຍການຈໍານ່າຍຫົ່ວ່າມີຫຼັກຫື
 ແລະ ໄທ້ໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ໜ້າ ២ ການຈໍານ່າຍຫົ່ວ່າມີຫຼັກຫືຂອງບໍລິຫານທີ່ກ່າວກັບຫຼັກຫື ໄທ້ກະທຳ
 ໄດ້ຄາມຫລັກເກມທີ່ ວິທີການ ແລະ ເສື່ອນໄຂທີ່ກໍານົດໃນໜ້າ ៣ ໜ້າ ៤ ໜ້າ ៥ ໜ້າ ៦ ທີ່
 ໜ້າ ៦ ຈັດວາ ໜ້າ ៦ ເບຜູ້ ແລະ ໜ້າ ៧”

ໜ້າ ៣ ໄທ້ເພີ່ມຄວາມຕ່ອໄປນີ້ເປັນໜ້າ ៦ ເບຜູ້ ແຫ່ງກູ້ກະທຽວ ຈົບັດທີ ໨້າ (ພ.ສ. ໨້າ)
 ອອກຕາມຄວາມໃນປະມວລຮັບກູ້ກະທຽວ ວ່າດ້ວຍການຈໍານ່າຍຫົ່ວ່າມີຫຼັກຫື

“ໜ້າ ៦ ເບຜູ້ ການຈໍານ່າຍຫົ່ວ່າມີຫຼັກຫື ຂອງສຕານນການເນີນໃນສ່ວນຂອງໜີ້ທີ່ເປັນ
 ລູກຫີ້ຈັດໜັນສູງ ແລະ ລູກຫີ້ຈັດໜັນສັງຈະສູງທີ່ໄດ້ກັນເງິນສໍາຮອງກຣບຮ້ອຍລະ ១០០ ຕາມຫລັກເກມທີ່
 ທີ່ໜາກາຮແໜ່ງປະເທດໄທປະກາສກໍານົດ ສໍາຮັບໜີ້ໃນສ່ວນທີ່ໄດ້ກັນເງິນສໍາຮອງໄວ້ໃນຮອນຮະບະເວລາບັນຫຼຸດ
 ທີ່ສິ້ນສຸດໃໝ່ ແລະ ລັງວັນທີ ៣១ ຮັນວາຄມ ພ.ສ. ໨້າ ເປັນຕົ້ນໄປ ໄທ້ກະທຳໄດ້ໂດຍໄມ່ຕ້ອງດໍາເນີນການ
 ດາມຫລັກເກມທີ່ໃນໜ້າ ៤ ໜ້າ ៥ ອີ່ຫຼັກຫື

การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ของสถาบันการเงินในส่วนของหนี้ที่เป็นลูกหนี้จัดซื้อสูญและลูกหนี้จัดซื้อสัมภาระสูญที่ได้กันเงินสำรองครบร้อยละ ๑๐๐ ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด สำหรับหนี้ในส่วนที่ได้กันเงินสำรองไว้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ จนถึงรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ โดย

(๑) ในส่วนของหนี้ที่ได้กันเงินสำรองไว้และได้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ให้จำหน่ายหนี้สูญออกจากบัญชีลูกหนี้ได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔ ข้อ ๕ หรือข้อ ๖

(๒) ในส่วนของหนี้ที่ได้กันเงินสำรองไว้แต่ไม่อาจถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นได้ การจำหน่ายหนี้สูญออกจากบัญชีลูกหนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๔ ข้อ ๕ หรือข้อ ๖

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ หนี้ของลูกหนี้รายใดที่เข้าลักษณะตามข้อ ๓ และได้ดำเนินการตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๖ ทวี ข้อ ๖ ตรี ข้อ ๖ จัดว่า หรือข้อ ๖ เบญจ ครบถ้วนแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีได้ให้จำหน่ายเป็นหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้และถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นเว้นแต่กรณีตามข้อ ๕ (๒) และ (๓) ให้ถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้อง คำขอเคลื่อนย้าย หรือคำขอรับชำระหนี้ และกรณีตามข้อ ๖ ตรี ให้ถือเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ แล้วแต่กรณี”

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ธารินทร์ นิมนานเหมินท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ โดยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์เรื่อง สินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ และสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ และได้กำหนดให้สถาบันการเงินสามารถตัดจำหน่ายลูกหนี้จดชั้นสูญและลูกหนี้จดชั้นสงสัยจะสูญที่ได้กันเงินสำรองครบร้อยละ ๑๐๐ เป็นหนี้สูญออกจากบัญชีได้ แต่ในทางปฏิบัติสถาบันการเงินไม่ค่อยปฏิบัติตามเนื่องจากไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากการจำหน่ายหนี้สูญดังกล่าว และหากประสงค์จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีก็จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎหมายฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการดำเนินการนาน ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการจำหน่ายลูกหนี้จดชั้นสูญและลูกหนี้จดชั้นสงสัยจะสูญดังกล่าว สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ของสถาบันการเงินในส่วนของหนี้ที่เป็นลูกหนี้จดชั้นสูญและลูกหนี้จดชั้นสงสัยจะสูญให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายฉบับนี้